

[Margrete Auken]

for debat inden. Det er selvfølgelig pænt af ministeren, at han beder om at få et møde, og det ville da også være ualmindelig frækt, hvis de ikke sagde ja, men det kunne næsten ligne den svenske regering i denne sammenhæng, så jeg synes, vi må begynde at tale lidt tydeligere. Jeg vil altså gerne nu have svar på, om vi skal have denne plimsoller, som hverken kan sejle eller lade være, til at ligge og svuppe ude i Øresund med atomtransporter, hvis der er for dårlige vind- og strømforhold til at gå ind i havnen i Barsebäck.

Waldorff (VS):

Jeg vil gerne fastholde miljøministeren på spørgsmålet, hvorfor man ikke har rettet henvendelse til den svenske regering den 10. december eller måske allerede den 9. december efter vedtagelsen af dagsordenen her i folketinget. Ministeren kan tale om, at der ikke sker en tilsidesættelse af folketingets vedtagelse, men når folketinget klart siger – og det var oven i købet en slags kompromis, fordi regeringen var bange for, at noget endnu mere vidtgående skulle blive vedtaget – og regeringen bruger det og går ind på, at man skal prøve at få den svenske regering til at acceptere, at dette indgår i Barsebäckkomiteens kommissorium, er der ingen undskyldning for ikke med det samme at rette den henvendelse. Jeg vil spørge, hvordan man kan argumentere for, at den Barsebäckkomité, som jo er udpeget af regeringerne, skal spørges om det, som regeringen beslutter den skal sættes til.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg vil gerne svare hr. Waldorff først. Hvorfor har vi ikke rettet henvendelse den 10. december? Det besvarede jeg til fru Margrete Auken med, at vi fandt det rigtigst, at man underrettede Barsebäckkomiteen først om en udvidelse af dens kommissorium. Barsebäckkomiteen var anmodet om at tage fat på et ganske bestemt kommissorium. Vi fandt det urigtigt at forhandle med den svenske regering om udvidet kommissorium, før Barsebäckkomiteen var orienteret og vi fik denne positive tilkendegivelse. Det er baggrunden for, at henvendelsen først er afgået til den svenske regering den 7. januar 1983.

Hvad skal der ske, hvis skibet ligger i opørt vand og ikke kan komme ind til hav-

nen? Jeg forstår godt, siger fru Margrete Auken, at det er en flovmand.

Jeg finder aldeles ikke noget odioest i den fremgangsmåde, der er anvendt her. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at vi har med internationalt farvand at gøre, at vi har med en stats rettigheder til at sejle i dette internationale farvand at gøre, og at vi i folketinget har besluttet at tage kontakt med svenskerne med henblik på at få drøftet spørgsmålene om disse atomtransporter.

Jeg har den bedste formodning om, at den svenske regering vil modtage vores anmodning om denne forhandling positivt. Det er ikke lykkedes ved kontakter i dag at få aftalt et endeligt tidspunkt, men vi vil gøre, hvad vi kan for, at dette tidspunkt bliver rykket frem, sådan at forhandlingen med den svenske regering så vidt muligt kan foregå, før sejladsene går i gang.

Margrete Auken (SF):

Så vidt jeg erindrer debatten og vedtagelsen af den dagsorden, indgik det i hvert fald ikke, at Barsebäckkomiteen først skulle spørges. Man kan diskutere, om det indgik, at den slet ikke skulle have nogen indflydelse på sejladsene. Det er kedeligt, at socialdemokratiets ordfører ikke er til stede, for det var noget af det, vi drøftede med dem i definitionen af, hvad den komité skulle gøre, men den procedure, ministeren lægger frem her, indgik i hvert fald ikke, og derfor må vi stadig væk fastholde, at det er en tilsidesættelse af debatten og beslutningen herindefra.

Så vil jeg til sidst om dette med det internationale farvand sige, at det stadig væk er ganske utroligt belastende for det nordiske samarbejde, hvis det skal være Øresundskonventionen af 1857, der regulerer forholdene mellem Danmark og Sverige i én sådan sammenhæng. Det kan den svenske regering ikke være bekendt, og det kan den danske regering ikke være bekendt at acceptere. Jeg går ud fra, at vi på Nordisk Råds session kan tage sagen op og se, om det kan være sammenhængen. Men det berører ikke i første omgang os, at vi presser på i denne sag. Jeg vil gerne vide, med hvilken myndighed ministeren udsatte det, til Barsebäckkomiteen havde svaret.

Miljøministeren (Chr. Christensen):